

не макаръ една част отъ предишното състояние. Но, за жалостъ! неговия печаленъ видъ, слабия вървежъ и погледъ на скъренъ и пъленъ съ безропотна покорностъ на съдбата, — ми дадоха да разбера, че у него никога нѣма да се появи енергия, за да унищожи тѣзи многочисленни злоупотрѣблени.

— Азъ закусихъ въ Терапия въ французското посолство, у де-Нойяля. Посолството занимава една голѣма кѫща *à la turque*, на брѣга на самия Борфоръ, и отъ голѣмите прозорци на зданието се открива очарователенъ изгледъ. Градина-та, която се простираше, задъ кѫщата, до върха на хълма, е плътна съ великолѣпни дървета. Но и срѣдъ тая раскошна при-рода г-жа де-Нойаль ст҃жалиява за своето живѣлище въ Римъ. Истина, че тамъ тя е живѣла въ двореца Фарнезе, едно отъ най добритѣ живѣлища въ цѣлия свѣтъ. Какво чудо отъ архи-тектура и живописъ представлява то, въ сравнение съ онѣзи картони, съ които сѫ обковани стантъ на сultана, и съ оная позлата, която трѣбва да ги украсява и която, обаче, напом-нявала залитъ на кафе — шантанитъ!

Въ сегашно врѣме, първенствующе мѣсто между съвѣт-ницитѣ на сultана завзема Германия. Султана ѝ подарилъ въ Терапия единъ голѣмъ паркъ съ вѣковѣчни горици, които се простиратъ отъ брѣговете на Босфора, далечъ въ височините. Тамъ ще правятъ дворецъ за лѣтно мѣстопрѣбиване на гер-манското посолство. Зимния дворецъ на посолството, който се намира въ Пера, високо се издига надъ посолствата русско и френско; на четири-тѣ жгла на това здание е туренъ, между друго, по единъ орелъ. Бисмаркъ енергически побужда сultана да въведе прѣобразования, но и той тѣй сѫщо нѣма да достигне нищо, както и неговите офицери, за които казватъ, че тѣ, — като се уморили вече да се борятъ съ прѣятствията, които срѣщатъ, — искатъ вече да си идатъ. Желѣзния канцлеръ е побѣденъ вече отъ негово величество бакшиша.

Когато сultана нѣкога е много доволенъ отъ нѣкой свой любимецъ, той му подарява или прѣкрасенъ домъ, или голѣма частъ земя. Но отъ кѫдѣ намира той срѣдства? Той просто сид-